

ศึกษาพื้นที่ปลูกลำไยของเกษตรกรชาวสวนลำไย ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพื้นที่ปลูกลำไย ผลผลิตพันธุ์ลำไยที่ใช้ปลูก ปัจจัยการผลิต ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ต้นทุนการผลิต และรายได้ของเกษตรกร

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางกายภาพของตำบลสารภี เป็นที่ราบลุ่ม มีน้ำท่วมถึง ทางฝั่งตะวันออกจะมีแม่น้ำกวังและลำน้ำแม่สะลาบไหลผ่าน ทางฝั่งตะวันตก จะมีแม่น้ำปิงและสาขาของแม่น้ำปิงไหลผ่าน พื้นที่นี้จะเรียกว่า “แอ่งที่ราบลุ่มเชียงใหม่-ลำพูน” โครงสร้างของดินจะเป็นชุดพินาย ซึ่งจะพบมากในพื้นที่ราบ ระดับน้ำใต้ดินตื้น จึงเหมาะแก่การปลูกข้าว พืชไร่ ต่อมาเกษตรกรได้ปรับพื้นที่ปลูกลำไยแบบร่อง และการพูนดินเป็น โคกสูง พันธุ์ลำไยที่ใช้ปลูกจะเรียงลำดับความสำคัญด้านผลผลิตและแปรรูป คือ ลำไยพันธุ์ดอ (อีค้อ) พันธุ์เบี้ยวเขียว (พันธุ์หนัก) พันธุ์สีชมพู (พันธุ์กลาง) การผลิตลำไยในเขตนี้จะปล่อยให้เติบโตตามฤดูกาล การบำรุงรักษาจะใช้ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก และปุ๋ยอินทรีย์เป็นหลัก ปัจจุบันพบว่า ลำไยที่ปลูกในเขตนี้จะหยุดชงกการเจริญเติบโต ใบเหลือง คัดโรคง่าย ผลผลิตลดลง และเมื่อวิเคราะห์ถึงลำไยที่มีอายุเกิน 10 ปี สามารถสรุปได้ทางหนึ่งว่า สาเหตุเกิดจากพื้นที่ในตำบลสารภีมีระดับน้ำใต้ดินตื้น ระบบรากมีความชื้นสูง ศักยภาพในการดูดแร่ธาตุอาหารลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับลำไยที่ปลูกในที่ดอนภายในตำบลเดียวกัน พบว่า ลำไยที่มีอายุเกิน 10 ปี จนถึงอายุ 20 ปี ยังมีต้นที่แข็งแรง ทรงพุ่มหนา ทึบ ให้ผลผลิตอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกษตรกรตำบลสารภี หันมาสนใจเกษตรธรรมชาติ หลักการเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน เพื่อเป็นแนวทางไปสู่การทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนสืบไป

A study on Longan Plantation Areas of Longan Orchard Farmers in Saraphi Sub-District, Saraphi District, Chiang Mai Province was aimed to investigate longan plantation areas, longan varieties, factors for longan production, production cost, income and soil fertility.

Results of the study showed that the general topographic area of Saraphi sub-district was low land and it occasionally could be flood. There were Gwung river and Mae Salarp river flowing through the eastern part of Sarephi whereas there were Ping river and a branch of Ping river flowing through the western part. The area located between these waterways had been quoted as "Chiang mai – Lamphun basin". The soil structure in the area is Bhimai which can be found in other lowland areas. The underground water was shallow; it was very much applicable for agricultural practices of rice and other crops. The agriculturists had turned the area into the longan orchards where the trees were grown in beds. Longan varieties grown there depending on yields and the process of producing as the priority. Those varieties were Dor (E-Dor), Biew Khiew (late cultivar) and Chompoo (medium cultivar). The production of longan had been conducted according to seasons; the application of manure, compost fertilizer and organic fertilizer had mainly been applied to the plants. Currently, the development of longan planted in the area had been halted and its leaves had turned brown and been vulnerable to diseases. Besides, the longan yields had been decreased. According to the analysis, those longan plants of more than 10 years old gave less yields. This could be concluded, among other things, that the shallow underground water had caused greater volume of humid around roots of longan trees which reduce of the proper function of the roots when looking for supply of water. But when compared to those plants grown in highland but in the same sub-district, it was found that those longan plants of 10 – 20 years old had strong stems and bushy; they constantly gave yields. By these consequences, the findings could be applicable as fundamental guidelines for those agriculturists to practice the naturally agricultural practices, organic agriculture and multi-cropping which could be done in a sustainable manner.